

בלק שמע שהארץ הזו חשובה כל כך לעם ישראל השתדל להרע להם
דָּבַר אַחֲרַי עַל מִשְׁכָּנֹת הָרָעִים, חָסֵר ו' ונמצא שכתוב רעים
 אינזן בִּישִׁין, אֵלִין מַלְכֵי הָאֲמֹרִי, דְּנָטְלוּ יִשְׂרָאֵל
 אֶרְעָא דְלָהֹז, לְרַעֲיָא מְקַנִּיהֹז, וְלִבִּי מֶרְעָה יָהֵב יִשְׂרָאֵל
 אֶרְעָא דָּא וְהָרַעִים הָאֵלֹו הֵם מַלְכֵי הָאֲמֹרִי שִׁלְקֹו יִשְׂרָאֵל אֶת הָאֶרֶץ שִׁלְהֵם סִיחֹון
 וְעוּג לְרַעֲוֹת שֵׁם אֶת צֹאנֵם וְעַם יִשְׂרָאֵל נָתַן אֶת חֶבֶל הָאֶרֶץ הַזֹּאת לַעֲשׂוֹתָהּ לְבֵית מֶרְעָה לְצֹאן
 שִׁלְהֵם. בְּדִין שָׁמַע בָּלָק, דְּאֶרְעָא דְהָוֹת חֲשִׁיבָא כָּל כָּד,
 עָבְדֹו יִשְׂרָאֵל קֶרְבָּא דָּא, וְסִתְרוּ לָהּ, עַד דְּשָׂוֹ לָהּ בִּי
 מֶרְעָה כֹּאשֶׁר שָׁמַע בַּלָּק שֶׁהָאֶרֶץ הַזֹּאת חֲשׂוּבָה כָּל כָּךְ וְעַם יִשְׂרָאֵל נִלְחַמוּ עֲלֶיהָ וַעֲשׂוּ אוֹתָהּ
 לְבֵית מֶרְעָה לְצֹאנָם. בְּדִין אֲשַׁתְּדַּל בְּכָל מָה דְאֲשַׁתְּדַּל, וְשִׁתַּף
 בְּהִדְיָה לְבָלְעָם אִזּוּ הִשְׁתַּדַּל בְּכָל מָה שִׁיכַל לַהֲרַע לְיִשְׂרָאֵל וּשְׁיִתַּף אִתּוֹ יַחַד אֶת
 בַּלְעָם לְקַלְלָם.

עם ישראל אהובו של הקב"ה אפילו שחוזרים בתשובה רק מיראה הקב"ה
 מקבלם

וַיֵּרָא בָּלָק, רַבִּי חִזְקִיָּה פֶתַח, (ישעיה נז) בַּהּ אָמַר יְהוָה
שִׁמְרוּ מִשְׁפָּט וַעֲשׂוּ צֶדֶקָה כִּי קְרוֹבָה יְשׁוּעָתִי
וְגו'. כִּמָּה חֲבִיבִין יִשְׂרָאֵל קָמִי קֹדֶשׁא בְּרִידָה הוּא, דָּאֶף
 עַל גַּב דְּאִינֹון חָאבוּ קָמִיָּה, וְחֲבִין קָמִיָּה בְּכָל זְמַנָּא
 וְזְמַנָּא, אִיהוּ עָבִיד לֹון לְיִשְׂרָאֵל, וְדוֹנֹת פְּשִׁנְגוֹת כִּמָּה
 אַהוּבִים יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי הַשִּׁי"ת שֶׁאֵע"פ שֶׁחֲטָאוּ לִפְנֵינוּ וּבְכָל פֶּעַם וּפֶעַם מוֹסִיפִים לְחַטֵּא עוֹד

ואע"פ כן כאשר הם חוזרים בתשובה אע"פ שהם שבים רק מיראת העונש ולא מאהבה מיד פושט ידו לקבלם בתשובה ועושה להם הזדונות כשגגות.

בפסוק על כל דבר פשע על שור על חמור של שח על שלמה על כל אבדה רמוזים שלוש בבות בבא קמא בבא מציעא ובבא בתרא

וְהָכִי אָמַר רַב הַמְנוּנָא סָבָא, תִּלְתַּת פְּבִי דִּינִין, תִּקְיִינוּ
(ס"א רַבִּנָּן) **בְּסִדְרֵי מִתְנִיתָא** וכך אמר רב המנונא סבא שלש בבות

דהיינו שלש שערי דיני ממונות תקנו חכמים בסדר המשניות. **בְּהָדָא, קְדָמִיתָא, בְּאַרְבַּע אַבּוּת נְזִיקִין הַשּׁוֹר וְכוּ'** אחד השער הראשון ונקראת מסכת "בבא קמא" ארבעה אבות נזיקין השור והבור המבעה וההבער שהם כנגד ד' קלי' קשות המחטיאות את האדם והם עון משחית אף וחימה ואם לא שב נידון בארבעתם. **תְּנִינָא, טְלִית דְּאַשְׁתִּכַּח** השנית היא מסכת "בבא מציעא" המתחיל בשניים

שמצאו טלית ומתווכחים ביניהם למי היא שייכת והוא רמז לשכינה הנקראת טלית הנאבדת בגלות עוונותינו ועל ידי שעושים תשובה היא נמצאת. **תְּלִיתָאָה, שׁוֹתְפִין וְרִזָּא דְּאַבִּידָה.** והמסכת השלישית היא "בבא בתרא" המתחילה בהלכות שותפין

כי אחר ששבים בתשובה נעשים שותפים לקוב"ה, וממשיך בסוד האבידה היינו בחזקת הבתים שם מבואר כל ענייני חזקות והטוען היה לי שטר ונאבד וכו' כי סוד האבידה היא השגגה וכשהם שבים הקב"ה מחשיב להם כאבידה בשגגה ואינו פוקדם כזדונות אלא כאבידה שלא מדעת **מֵאִי טַעְמָא.** ומה הטעם שסדרו את אלו הג' בבות כששבים

בתשובה הקב"ה עושה להם את הזדונות כשגגות, ובבא קמא היא הזדונות שהם כנגד ד'

קלי' וכששבים בתשובה אז בבא מציעא ובבא בתרא הם כשגגות. **וְאֵינּוֹן דְּסִדְרוּ**
מִתְנִיתִין דְּתַלְתָּא בְּבִי, הֵכִי סִדְרוּ, אֶרַח דְּקָרָא נִקְטוּ,
דְּכַתִּיב, ואותם החכמים שסדרו את המסכתות של ג' בבות בסדר הזה על פי דרך
הפסוק שכתוב (שמות כב) **עַל כָּל דְּבַר פֶּשַׁע, וְהָאִי פֶשַׁע אִיהוּ**
דְּלֹאוּ בְּזִדּוֹן, וּמֵאֵן אִיהוּ ופשע זה אינו נעשה בזדון אלא על ידי ממונו של
האדם ומי הוא. **עַל שׁוֹר, עַל חֲמוֹר, עַל שֶׁה, דָּא בְּבֹא קָמָא,**
דְּהִכָּא הוּא בְּאֵינּוֹן מְלִין שור חמור ושה הם ג' הבחינות של יצר הרע שגרים
לישראל לחטא. **עַל שְׁלֵמָה, דָּא בְּבֹא מְצִיעָא** היא מסכת בבא מציעא
העוסקת במציאת השלמה שהיא השכינה הקדושה האבודה בגלות עם ישראל ועל ידי
תשובתם מחזירה למקומה, **עַל כָּל אַבְדָּה, דָּא בְּבֹא תְּלִיתָא** היא
הבבא השלישית בבא בתרא שעניינה להחזיר לכל אחד אחוזת הקרקע שנאבדה ממנו כי
על ידי התשובה עם ישראל שותפים לקב"ה להחזיר השכינה למקומה. **דְּאֶרַח קָרָא**
נִקְטוּ ונמצא שחכמים כשסדרו את המשנה נקטו בדרך הפסוק לרמוז על סודות אלו.

בבא מציעא מתחילה בענין הטלית ולא באבידה ומציאה הלכה למשה מסיני
דִּכְדּ מָטָא לְבָבָא מְצִיעָא, הָוָה אָמַר וכאשר היה רב המנונא סבא
מגיע למסכת בבא מציעא היה אומר, **שִׁירוּתָא דְּקָא נִקְטוּ**
בְּטִלִית דָּא, אִמָּאי מה טעם התחילו חכמים במציאת הטלית והרי היה להם
להתחיל בהלכות אבידה ומציאה בפרק אלו מציאות. **פִּיּוֹן דְּאֶשְׁתַּכַּח קָרָא,**
אָמַר כיון שמצא רב המנונא סבא את הפסוק הזה הרומז על עניינים אלו אמר, **וְדָאִי**

דָּא הִלְכָּה לְמֹשֶׁה מְסִינִי, וּבִיָּאֲרוּ כָּל מְלֵי דְרַבָּנָן וּדְאֵי נִקְטוּ
כך כיון שזו הלכה למשה מסיני שכך הסדר צריך להיות בסוד הבבות ולכן פתחו במציאת
הטלית, ואח"כ ביארו את שאר דברי החכמים בשאר המסכת.

משה רבנו ראה נבואתו מאספקלריה המאירה ושאר הנביאים מאספקלריה
שלא מאירה

כֹּה אָמַר יְהוָה, מֵאֵי שָׁנָא בְּכָל דְּוִכְתָּא דְנְבִיאִי, דְכָתִיב

כֹּה אָמַר יְהוָה דמשמע שהוא כעין הדבר ולא הדבר בעצמו כי היו שומעים

חידה וכה היא פתרונה, **וּבְמֹשֶׁה לֹא כָתִיב הִכִּי** ובמשה לא כתוב כך אלא

משה רבנו נתנבא בלשון 'זה הדבר אשר ציוה ה''. **אֵלֶּא, מֹשֶׁה דִּהְוֹת**

נְבִיאוּתִיהָ מִגּוֹ אֶסְפִּקְלָרִיָּא דְנִהְרָא דְלַעִילָא, לֹא

כָּתִיב בִּיהָ כֹּה משה רבינו שראה את נבואתו ממראה המאירה מלמעלה בתרין

פרקין עליונים דנו"ה דז"א לא כתוב בו כה אלא שמע את הנבואה עצמה זה הדבר שאותו

שמע בעצמו. **אַבְל שְׁאָר נְבִיאִים, דִּהְוּ מְנַבְּאִין מִגּוֹ**

אֶסְפִּקְלָרִיָּא דְלֹא נִהְרָא, נְבִיאוּ מִגּוֹ כֹּה אבל שאר הנביאים

שהיו שומעים נבואתם ממראה שאינה מאירה והיה כעין חידה בשבילם כי שמעו קבלו

אותה מפרקין תחתונים דנו"ה דז"א ונתעצמה במלכות לכן אמרו כה אמר. (נ"א לֹא חֲזָאָה

דְכֵלָא אִיהוּ חָד בְּלֹא פִירוּדָא דְאָף עַל גַּב דְּאָמְרוּ וְכוּ', לֹא אָמְרוּ אֵלֶּא מִגּוֹ כ"ה).